

nende seas palju sullasid ja ümmardajaid. Viimaks tuli ka üks emma omma seitsme aastase tütreaga ja ütles: „laps ei anna mulle rahku, tahhaks ka Testamenti ramatu sada; agga ei ma jõua osta, egga anta muidu, kui et peab siis Ewesusse rahwa ramatu õppima. Käskisin küll, et peab ootma, kunni wannemaks saab ja õppib, agga temma ütleb: emma, kui minna ei wõi weel õppida, eks sinna siis isse õppi minnu cest? — Müüd, armas ramatu-mees, tullin küsima, kas se korda lähhäb, et omma lapse cest õppin?“ — Küll lähhäb korda! kostsin minna, polle ju muud tarwis, kui et õppite. — Emma ja laps rõmustasid wägga. Nõnda olli luggu weel mitmes küllas; õppimisse himmu sai allati suremaks.

Agga tahhate ka teada, mis kassu sest õppimisest olli. Kui senna küllasse pari ku pärast jälle tullin, kutsusin õppijad ja muud rahwast kokku. Õppijad piddid siis 10 ehk 15 kaupa ette tulles ja ühest suust otsekui lauldes Pauluse ramatu Ewesusse rahwale luggema; teggid sedda wägga illusaste, sest ollid õppinud sure hõlega. Ommeti läks mul kaks õhtut tarwis enne kui kõik ollid loetatud. Ja iggakord püüdsin ka neile lühhidelt ärraselletada, mis naad luggenud. Selle jures näggin, et selletus kergemini

nende mele jäi, kes epistli sõnnad peast teadsid. Kui kõik ollid luggenud, küsisin, kas neil himmu olleks weel teist epistli ramatut õppida. Ütlesid, et se mõtte neilgi olnud; ja wata, olli enne jo peale sadda õppijat, müüd tuli weel 60 jure, nõnda et peaaegu kõik noorem rahwas ja suur hulk wannemaid inimesi Pühha Kirja sõbraks ollid sanud. Kui kegi ei tahtnud õppida, sellele sedda arwati häbbiks, et ta head ärrapõlgas. Laste wannemad rätisid mulle, kuidas lapsed hommiku warra ja õhtu hilja loewad ja murret peawad ja isseärranis pühapäwal kokku tulles, teine teist loetama ja seltsis õppima, kuidas üldse müüd perredest, ja kus agga rahwas kokku saab, tõsissemad juttud kuulda, kui enne sedda. „Müüd wast“, — ütles mõnni halli peaga wana, — „müüd wast, kui lapsed õppima hakkawad, tunne kui wägga kahju, et meie nores põlwes õppetust ei olnud! Oh et wõiksimme lapsiks sada ja ueste peale hakkada! Õppime küll müüdgi weel, agga mis on süggisene öis keiwadise wastu? Ommeti olgu Jummal tännatud, et sedda weel enne surma kuulda ja nähha saime, kust mõnni terra meiegi süddamesse langeb!“ —

Olli seal ka üks tüttarlaps, kes 16. aastaga pimmedaks sanud ja peale sedda wägga waene